

Р Е Ш Е Н И Е № 94

гр. Перник, 23 юни , 2011 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на седми юни две хиляди и единадесета година, в състав:

СЪДИЯ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 177/2011 г. по описа на Административен съд Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството пред Административен съд Перник е по повод жалба от *** ЕООД, гр. София, бул.*** № ***, представлявано от К. И.***, против заповед № РД-14-21-447/11.ІІІ.2011 г. на началник Областен отдел “КД – ДАИ”, гр. Перник. Жалбоподателят излага всички правни основания за отмяна на заповедта, като иска прогласяване на нищожността ѝ, алтернативно да се отмени оспорваната заповед като незаконосъобразна, постановена при съществени процесуални нарушения. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата, чрез процесуален представител оспорва основателността на жалбата и поддържа становище, че тя следва да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на разноски.

В производството пред Административен съд Перник е конституирана и заинтересована страна –*** ООД, която в поддържа становище, че не намира основание да бъде заинтересована страна, тъй като правата и рисковете по ползуването на лизинговата вещ са за сметка на лизингополучателя, а заповедта, предмет на оспорване е незаконосъобразна и следва да се отхвърли.

Съдът, като обсъди доводите на страните, във връзка с доказателствата по делото прие следното.

На 11.ІІІ.2011 г. е извършена проверка на микробус “Фолксваген” Крафтер 2,5 ТДИ, рег. №***, собственост на *** ООД, предоставен за ползуване, като краен ползувател, на *** ЕООД, по договор за заем за послужване от *** ЕООД, при условията на договора. Автомобилът е бил управляван от физическото лице В.М.***, нает като шофьор от жалбоподателя. Проверяващите са установили нарушение на ЗАвтП, евентуално такова по чл. 96а, ал. 3 от Закона – превоз на 11 пътници под форма на “случаен превоз” по автобусна линия Перник – София. В АУАН са посочени и други нарушения.

На основание АУАН е издадена оспорваната заповед от овластения за това орган началника на ОО “КД ДАИ” гр. Перник.

С оспорваната заповед административни орган е приел, че превоза е извършван от Вл. М.***; отразил е, че собственик на МПС е *** ООД и в неясна редакция е намесил и ползвателя по договора за заем за послужване – настоящ жалбоподател. Принудителната административна

мярка се изразява в това, че на МПС е свален преден регистрационен номер, отнет е документ за регистрация и документите за извършване на превоз. Определена е парична гаранция в размер на 500 лева и до внасянето ѝ е разпоредено автомобилът да домува на платен паркинг в гр. Перник. Гаранцията е внесена и са върнати регистрационните табели и документите на водача на автомобила в деня на констатиране на нарушението.

Заповедта е връчена на 11.III.2011 г. на физическото лице В.М.***.

Като правно основание на оспорваната заповед е посочено, че същата се налага на основание чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. "б" от ЗАвТП, според който органите на автомобилна администрация, за преустановяване на административни нарушения временно спират от движение МПС, с което се извършва обществен превоз на пътници по автобусни линии под формата на случаен превоз - до заплащане на парична гаранция или до заплащане на наложената с наказателно постановление глоба за извършеното нарушение.

По допустимостта на жалбата – съдът намира същата за процесуално допустима.

Жалбоподателят, като страна по договор за лизинга за ползуването, съхраняването и стопанисването на спряното от движение МПС е в облигационни отношения със собственика на вещта; има материално правна отговорност във връзка с ползуването на МПС, а със спирането от движение на именно този микробус, се засягат значими имуществени интереси на жалбоподателя. При безспорните доказателства, съдът намира, че е налице правен интерес от оспорване на заповедта за налагане на ПАМ, именно от жалбоподателя *** ЕООД. По приложената административна преписка има данни, че като страна в административното производство жалбоподателя взема участие при обжалването на заповедта по реда на чл. 81 и сл. от АПК. Няма данни заповедта, предмет на оспорване да е връчвана на жалбоподателя, нито данни административният орган, издал оспорваната заповед да е уведомил жалбоподателя или конституираната от съда, заинтересована страна за започнало административно производство по налагане на ПАМ.

Съгласно разпоредбата на чл. 98, ал. 2 от АПК, когато жалбата до административния орган е отхвърлена, на оспорване пред съда подлежи първоначалният административен акт – заповедта на началник ОО "КД ДАИ" гр. Перник. На оспорване подлежи първоначалният административен акт, като сроковете за упражняване на процесуалното правомощие са уредени с разпоредбите на чл. 149, ал. 3, вр. с ал. 1, вр. с чл. 98, ал. 2, изр. 2-ро и чл. 97, ал. 1 АПК. И тъй като жалбата е подадена в срок, същата и на това основание се приема за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Съдът не споделя оплакването, че оспорваната заповед е нищожна и не може да уважи искането за прогласяването на нищожност, поради недоказани твърдения за липса на компетентност на административния орган и нарушена форма. Заповедта е издадена от компетентен и

разполагащ с инвестируващ орган, като в тази връзка са представени доказателства за това, издадена е в писмена форма. Съдът не споделя оплакването за липса на мотиви, а оттам и съждението, че немотивирания акт влече и нищожността на последния. Намира, че мотиви има, които са редакционно неясни, но не налагат отмяна на заповедта, тъй като констатациите на проверяващите при съставяне на АУАН, отнесени към правната норма, на основание на която е наложена ПАМ не водят до незаконосъобразност на оспорваната заповед.

По делото са представени доказателства, че жалбоподателя е страна по договор за осъществяване на *“специализиран превоз”*, страни жалбоподателя и кметство с. Черна гора, общ. Перник. Към преписката е приложен и пътен лист на процесното МПС за 11.ІІІ.2011 г., в което е отразено, че автомобила е осъществявал обществен превоз по маршрутно разписание. Видно от пътния лист за 11.ІІІ.2011 г., водачът Вл. М.*** е изпълнявал транспортни курсове по маршрут кв. Калкас, гр. Перник – гр. София. Не са изпълнявани такива курсове с маршрут с. Черна гора – гр. София, какъвто по силата на чл. 2 е предмета на договора за специализиран превоз от 21.ІІІ.2009 г. При тези неспорими обстоятелства, оплакванията развити в жалбата в тази насока са неоснователни.

Административният орган прилага разпоредба на закона, предвиждаща хипотезата на обществен *“случаен превоз”*. Според § 1, т. 24 от ДР ЗАвтП "Случайни автобусни превози" са превозите на предварително определена група пътници без промяна в състава на групата от началния до крайния пункт по предварително заявени условия". От констатациите при извършване на проверката, както и от приложения пътен лист на автомобила се налага извода, че е извършван обществен превоз по утвърдена по транспортна схема автобусна линия София – Перник. А в Административно наказателните разпоредби на ЗАвтП, даващи основание за налагане на ПАМ *“временно спиране от движение”*, такава възможност съществува само при осъществяването на обществен превоз на пътници под формата на *“случаен превоз”*. Жалбоподателят не провежда никакво доказване за това, че е извършван друг вид превоз, а това дава основание да се приемат за достоверни факти, приети от ответника по жалбата.

АУАН и оспорваната заповед са издадени на 11.ІІІ.2011 г. На същата дата, жалбоподателят е внесъл определената от административния орган гаранция. От това следва извода, че жалбоподателят е бил уведомен за започналото производство по налагане на ПАМ. В тази връзка не се констатира наличие на предполгаеми вреди, а необходимостта да бъде уведомен собственика на автомобила е отпаднала, тъй като няма реално спиране от движение и невъзможност автомобила да се ползува по предназначение.

По аксесорното искане за да се разпореди връщане на платената гаранция, според законовата разпоредба тази гаранция може да се върне след евентуална отмяна на наказателно постановление /чл. 106а, ал. 5, т. 3 от ЗАвтП/. Тъй като не е такова производството пред Административен съд по обжалване на наказателно постановление, съдът не е компетентен да вземе отношение по това искане.

Във връзка с изложеното се налага извода, че жалбата следва да се отхвърли като неоснователна. Изложените оплаквания преимуществено не съответстват на фактите по делото и не намират правна подкрепа в тази връзка. От наложената ПАМ не е настъпил негативен ефект, специално за жалбоподателя и собственика на автомобила, а при служебната проверка се установи, че административния орган е извършил оспорваното правно действие в рамките на компетентността си и при неоспорени от жалбоподателя обстоятелства. По искането за присъждане на разноси в полза на ответника по жалбата съдът намира, че същото не е процесуално издържано – не е представен списък на направените разноси в указания от субсидиарно приложимата разпоредба на чл. 80 от ГПК срок, поради което такива не следва да се присъждат.

По изложените съображения съдът

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ изцяло жалбата на *** ЕООД, София, бул.*** № ***, представлявано от К. И.*** против “заповед № РД-14-21-447/11.ІІІ.2011 г. на началник Областен отдел “КД – ДАИ”, гр. Перник, с която е наложена принудителна административна мярка –спиране от движение на автобус м. “Фолксваген Крафтер” ТДИ 2,5, рег. № ***, собственост на *** ООД.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните с касационна жалба пред ВАС.

Съдия: /п/